

Sygn. akt III CZ 19/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku E. T.
przy uczestnictwie G. T.
o zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 października 2020 r.,
zażalenia wnioskodawczyni
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 maja 2020 r., sygn. akt II WSC (...) (II Ca (...)),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. T. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 listopada 2019 r., którym oddalono jej apelację od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w W. z dnia 26 kwietnia 2019 r., stwierdzającego nabycie przez G. T. w drodze zasiedzenia należącego do E. T. udziału do $\frac{1}{2}$ części we współwłasności nieruchomości o powierzchni 0,1161, położonej w W., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...). Wartość przedmiotu zaskarżenia została określona na kwotę 5.000 zł.

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 6 maja 2020 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni, wskazując, że jest ona niedopuszczalna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą od przewidzianej w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczyni wniosła o jego uchylenie, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c., 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., art. 618 § 1 k.p.c., art. 227 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W postępowaniu o zniesienie współwłasności sąd rozstrzyga również spory o prawo żądania zniesienia współwłasności i o prawo własności a także wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy. Sporami o prawo własności w rozumieniu art. 618 § 1 k.p.c. są między innymi spory wynikające z zarzutu któregośkolwiek z właścicieli, że nabył on rzecz przez zasiedzenie (por. uchwała pełnego składu Izby Cywilnej SN z dnia 15 grudnia 1969 r., III CZP 12/69, OSNCP 1970, Nr 3, poz. 39). W postanowieniu z dnia 26 kwietnia 2001 r., II CZ 13/01 (OSNC 2001, Nr 12, poz. 181), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że od postanowienia sądu drugiej instancji wydanego w sprawie o zniesienie współwłasności, którego przedmiotem jest rozstrzygnięcie sporu przewidzianego w art. 618 § 1 k.p.c., kasacja (obecnie skarga kasacyjna) nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż kwota wymieniona w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. (zob. również postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 2010 r., II CSK 229/10, nie publ.).

Podobnie w postanowieniu z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie akt V CZ 49/14 (nie publ.) Sąd Najwyższy wskazał, że od postanowienia wstępnego wydanego w sprawie o zniesienie współwłasności, którego przedmiotem jest rozstrzygnięcie sporu przewidzianego w art. 618 § 1 k.p.c. (tj. sporu o prawo żądania zniesienia współwłasności lub o prawo własności) przysługuje skarga kasacyjna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej sto pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Wobec powyższego, skargę kasacyjną wnioskodawczyni, w której wartość przedmiotu zaskarżenia określono na kwotę 5.000 zł należało ocenić jako niedopuszczalną.

Podniesiona w zażaleniu okoliczność, iż wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu została określona omyłkowo, gdyż w rzeczywistości wynosi ona 50.000 zł, nie ma znaczenia dla powyższej oceny.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

jw